ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №9

Тема: Технології КОНСТРУЮВАННЯ БАГАТОФАЙЛОВИХ ПРОГРАМ на C/C++

Мета роботи:

- Вивчення основних директив препроцесорної обробки програм.
- Отримання практичних навиків у роботі зі структурами, функціями і модульною структурою програм.

ТЕОРЕТИЧНІ ВІДОМОСТІ

Директиви препроцесорної обробки

Директиви - інструкції препроцесора. Обробка програми препроцесором здійснюється перед її компіляцією. Призначення препроцесорної обробки:

- включення у файл, що компілюється, інших файлів,
- визначення символічних констант і макросів,
- встановлення режиму умовної компіляції програми і умовного виконання директив препроцесора.

Синтаксис:

- директиви повинні починатися з символу "#".
- після директив препроцесора не ставиться ";".

Основні директиви:

#include - включає копії вказаного файла в те місце програми, де знахо-диться ця директива;

#define - здійснює макропідстановку - заміняє всі входження ідентифікатора у програмі на текст, що слідує в директиві за ідентифікатором;

#undef - анулює визначення символічних констант і макросів;

#if, #elif, #else, #endif - здійснюють умовну компіляцію;

#ifdef і #ifndef - використовуються замість #zf- defined (...);

#line - повідомляє компілятору про зміну імені програми і порядку нумерації рядків;

#error - вказує компілятору, що треба надрукувати повідомлення про помилку і перервати компіляцію (зазвичай використовують у середині умовних директив);

#pragma - дозволяє керувати можливостями компіляції. Існує і ряд інших директив.

Визначені макроси ANSI:

DATE _	- рядок у формі <u>mmm.dd.уууу</u> - дат створення даного файлу;
TIME _	- час початку обробки поточного файлу у форматі hh:mm:ss ;
FILE	- ім'я поточного файлу;
LINE ·	- номер поточного рядка;
	- визначений, якщо встановлено режим сумісності з ANSI.

Багатофайлові проекти

У мові С/С++ модулі на рівні синтаксису не виділяються. Реалізація модулів можлива з використанням роздільної компіляції та файлів заголовків. Програма на С може складатись з декількох файлів, кожний з яких вміщує підпрограми та описи. Головним файлом вважається той, що містить функцію *main()*.

Роздільна компіляція - це обробка компілятором кожного файлу програми окремо. Файли заголовків мають розширення ".h" та вміщують описи глобальних констант, типів, змінних, підпрограм. Описи констант, типів, змінних не відрізняються від розглянутих вище. Для підпрограм у файлах заголовків наводять тільки заголовок, після якого ставлять ";":

```
ехtern t f(t1 x1, ..., tn n);
де t, t_i-тип, x_i-змінні.
```

Ключове слово extern вказує на те, що підпрограма реалізована у зовнішньому файлі.

Файли заголовків підключають до інших файлів за допомогою директиви *#include*. Наприклад,

```
#include "myfile.h"
```

Ми вже знайомі з цією директивою та постійно користувались нею для підключення стандартних бібліотек. Різниця із підключенням власних файлів заголовків в тому, що для стандартних бібліотек вико ристову-

ють символи "< > "замість лапок: #include <stdio.h> При реалізації модулів для кожного модуля у С створюють два файли з однаковим іменем та з розширеннями ".h" та ".cpp". Файл заголовку з розширенням .h грає роль інтерфейсної частини модуля, а файл з розширенням ".cpp" - частини реалізації модуля. Для використання модуля треба підключити відповідний файл заголовка за допомогою #include.

Приклад розробки багатофайлового проекту

<u>Задача.</u> Необхідно забезпечити роботу з таблицею, яка містить інформацію про студентів. <u>Формалізація задачі</u>

- 1. Програма повинна складатися, як мінімум, з двох файлів:
  - а) у першому повинна знаходитися головна програма, функції якої вибір у діалоговому режимі однієї з вищевказаних дій;
  - б) у інших функції, які безпосередньо реалізують ці дії.
- 2. Визначаємо змінні, загальні для усіх модулів програми.

По-перше, необхідно оголосити структуру, яка являє собою рядок таблиці:

```
struct stud { char name[25]; // Ф.І.Пб. chat gend; // стать int year; // рік народження
```

float sq; // вага }

Оскільки необхідно створити програмний засіб з декількох файлів, виділимо це оголошення в окремий файл-заголовок, який буде включатися (#include) у всі файли-програми. Це забезпечить однаковість цієї структури в усіх модулях програми. Для скорочення запису визначимо скорочені імена для структури і її розміру:

```
#define STUD struct stud
#define SSTUD sizeof(struct stud) Дані таблиці
будуть знаходитися в масиві STUD st[N]. Розмірність
масиву визначимо через макроконстанту:
```

```
#define N 100
```

Окрім того, що цей масив повинен розміщуватись в оперативній пам'яті, він ще повинен бути доступним для декількох модулів програми. Тобто, в одному модулі він повинен бути оголошений поза блоками, а в інших (які до нього звертаються) - описаний як зовнішній.

```
extern STUD st[];
```

Те саме стосується і змінної, яка міститиме кількість заповнених елементів у масиві. Вона повинна бути визначена в одному модулі:

```
int n;
a в інших описана як зовнішня:
extern int n.
```

3. Модулі програми

Окремий модуль програми буде складати головна функція програми (це загальноприйнятий підхід). В ньому розміщається програма-монітор, яка керує порядком виконання інших функцій програмного засобу (він буде називатись mainProg).

Розробимо ще два модуля:

- один такий, що вимагає звернення до глобальних змінних програми;
- другий такий, що його функції не залежать від глобальних змінних.

Для кожного з модулів зробимо ще і заголовочний файл. Це модулі Prog1 і Prog2.

Розробка модуля mainProg

Даний модуль міститиме головну функцію, яка керуватиме порядком виконання інших функцій програмного засобу. В цьому модулі необхідно зібрати глобальні змінні програми і функцію main(). Локальні змінні функції main():

```
ор - код тієї дії, яку повинна виконати програма;
num - номер запису для тих дій, які його потребують;
еој - ознака кінця роботи.
```

3.2. Розробка модуля Prog1

У файл Progl.h поміщаємо усі прототипи функцій, а у файлі Progl.cpp - опис цих функцій. При цьому підключаємо потрібні заголовочні файли.

Тут зібрані функції, які мають доступ до глобальних змінних - масиву і кількості змінних у ньому. Тому саме тут міститься оголошення зовнішніх змінних, а також визначення функцій:

```
check_number() - перевірка правильності номеру елемента (0 - вірний, 1 - ні), del_item() - видалення елементу із заданим номером з масиву, show_all() - виведення на екран усього масиву. Ця функція викликатиме інші 3 функції, які не залежать від глобальних змінних і будуть описані у модулі Prog2: print head(), show row(), print line().
```

3.3. Розробка модуля Ргод2

```
Тут визначені функції, які не залежать від загальних змінних.

get_number() — введення з клавіатури номера елемента масиву;

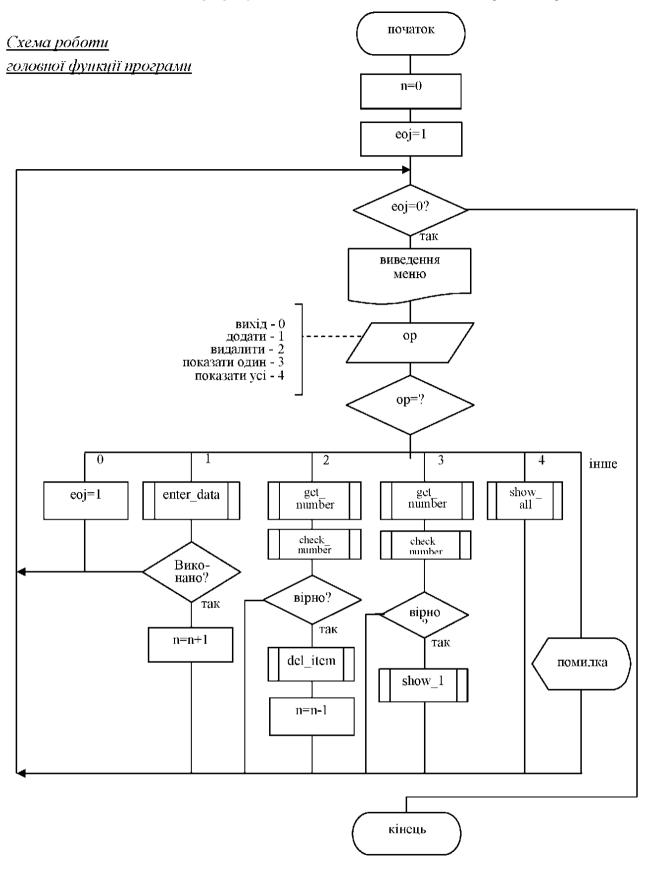
enter_data() — введення з клавіатури значень для одного елемента масиву;

show_1() — виведення на екран одного елемента масиву;

print_head() — виведення заголовка таблиці;

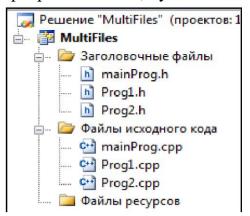
show_row() — виведення одного рядка таблиці;

print_line() — виведення нижньої лінії таблиці.
```


Створення програмного проекту

Проект, що реалізує програмний засіб, буде складатися з шести файлів.

Файл mainProg.h

```
#define STUD struct stud
#define SSTUD sizeof(struct stud)
struct stud {
  char name [25]; // Ф.І.Пб.
  char gend; // стать
  int year; // рік народження
  float w; };// вага
```

Файл mainProg.cpp:

```
#include "mainProg.h"
#include "Proq1.h"
#include "Prog2.h"
#define N 100
STUD stud[N]; /* масив-таблиця */
int n=0; /* кількість елементів у масиві */
int main(void) {
 int op; /* операція */
 int num; /* номер елементу */
 char eoj; /* познака кінця */
 setlocale(0,"");
 for (eoj=0; !eoj; ) {/* виведення меню */
    printf("1 - Додати елемент\п");
    printf("2 - Видалити елемент\T^*);
    printf("3 - Показать елемент за номером\п");
    printf("4 - Показати все\п");
    printf("0 - Buxıд\п");
    printf("Введіть > ");
```

```
scanf("%d", &op); /* вибір з меню */
        switch(op) {
         case 0: eoj=1;break; /* вихід */
         case 1: if (!enter data(stud+n)) n++;/* додати */
               break;
         case 2: if(!check number(num=get number())){/* видалити*/
               del item(num); n--; } break;
         case 3: if(!check number(num=get number()))/*показати один */
               show 1(stud+num-1);
               break;
         case 4: show all();/* показать все */
               break;
         default: printf ("Неправильна операція^");
                break;
         } /* switch */
       if (op) {
         printf("Натисніть будь-яку клавишу\n");
         getch();
        } /* if */
        } /* for */
        return 0;
    }
       /* main */
Файл Prog1.h
   int check number(int);
  void del item(int);
  void show all(void);
\Phiайл Proq1.cpp
   #include <stdio.h>
   #include <memory.h>
   #include "mainProg.h"
   #include "Prog2.h"
   extern STUD stud[];
   extern int n;
   int check number(int a) {/*** перевірка номера елемента ****/
    if (a<1) {printf("Мінімальний номер : 1\n"); return -1;}
    if (a>n) {printf("Максимальний номер : %d\n",n);return -1;}
    return 0;
   }
```

```
void del item(int m) {/**** видалення елемента ****/
    int i;
    for (; m<n; m++) memcpy(stud+m-1, stud+m, SSTUD);
   }
  void show all() {/**** вивід всього масиву ****/
    int i;
    print head();
    for (i=0; i< n; i++) show row(stud+i);
    print line();
   }
Файл Prog2.h
  void print head(void);
  void print line(void);
  void show row(STUD *);
  int get number(void);
  void show 1(STUD *);
   int enter data(STUD *);
Файл Prog2.cpp:
   #include <stdio.h>
   #include <string.h>
   #include "mainProg.h"
   #include "Prog2.h"
  int get number() {/****} введення номера ****/
    int b;
    printf("Введите номер>");
    scanf("%d", &b);
    return b;
   }
   int enter data (STUD *s) {/*** введення даних про одного студента ***/
    float f;
     printf("Введите имя, пол, год рождения, вес:\n");
     scanf("%s %c %d %f",s->name,&s->gend,&s->year,&f);
     s->w=f;
     if (!strcmp(s->name,"***")) return -1;
     return 0;
   }
  void show 1(STUD *s){/****} виведення даних про одного студента ***/
  printf("\n \Pi.I.B. : %s\n", s->name);
```

```
printf("Стать : %c");
 switch(s->gend)
     case 'м': printf("(чол.)"); break;
     case 'm' : printf("(Mih.)"); break;
 printf("\nРiк народження : %d\n",s->year);
 printf("Bara : %6.2f\n", s->w);
 print line();
void show row(STUD *s) {/*** виведення рядка таблиці ****/
printf("| %9s | %c | %3d | %-5.1f |\n",
  s\rightarrow name, s\rightarrow qend, s\rightarrow year, s\rightarrow w);
void print line()
{
 printf("-----\n");
void print head()
 print line();
 printf("|
           СПИСОК СТУДЕНТІВ
                                       |\n");
 printf("|-----|\n");
 printf("| Ім'я | Стать | Рік | Вага|\n");
 printf("|
                | народження | \n");
 printf("| -----| -- ---| ---| \n");
}
```

Результати роботи програми (фрагмент)

```
1 — Додати елемент
2 — Видалити елемент
3 — Показать елемент за номером
4 — Показати все
0 — Вихід
Введіть > 1
Введите имя, пол, год рождения, вес:
Sidorov m 1992 65

Нажмите любую клавишу
1 — Додати елемент
2 — Видалити елемент
3 — Показать елемент за номером
4 — Показати все
0 — Вихід
Введіть > 4

| СПИСОК СТУДЕНТІВ |
| ?м'я | Стать | Р1к | Вага |
| народження |
| Petrova | W | 1990 | 58,0 |
| Sidorov | m | 1992 | 65,0 |
| Нажмите любую клавишу
```

Порядок виконання роботи

- 1. За результатами виконання *лабораторних робіт №№7-8* розробити у вигляді багатофайлового проекту програму, яка буде відповідати таким вимогам:
  - а) заповнення масиву (таблиці) даних повинно здійснюватись із зовнішнього файлу;
  - б) програма повинна забезпечувати роботу з даними у різних режимах:
    - додавання нових рядків у таблицю;
    - видалення рядка із заданим номером з таблиці;
    - виведення інформації, яка зберігається у рядку с заданим номером;
    - виведення на екран усієї таблиці.

2. Підготувати звіт:

- варіант і текст завдання;
- загальна схема функціонування програми;
- схема взаємозв'язків функцій у програмі (з нанесенням на схему вхідних і вихідних даних для кожної з функцій;
- лістинг програми (по файлах);
- результати виконання з відображенням результатів роботи кожного режиму;
- висновки.

Контрольні питання

- 1. Що таке директиви препроцесора?
- 2. Який синтаксис написання директив препроцесора?
- 3. Коли здійснюється обробка програми препроцесором?
- 4. Наведіть основні директиви препроцесора і поясніть їх дію.
- 5. Що таке "препроцесорна обгортка"? У яких випадках її використовують?
- 6. Що таке макровизначення? Як вони працюють?
- 7. У чому переваги використання багатофайлових програм?
- 8. Які класи пам'яті ви знаєте?
- 9. У яких випадках використовують регістровий тип даних?
- 10.Що означають локальні змінні? До якого класу пам'яті вони належать?
- 11.До якого класу пам'яті можна віднести формальні параметри функцій?
- 12.Як і для чого використовують зовнішні глобальні змінні?компіляція
- 13.Що таке роздільна компіляція?
- 14.Що рекомендується зберігати у заголовочних файлах, а що у програмних файлах?